चात्। यायमीची त आनेते तलातः पूर्वपविभी । तल पुगवसवाद्रामः कतो राक्तेस्त विष्युना विद्रपुर। विधिवं भनीववळे हवाम ।

म् ज नागे प्रवस्तरचे देवादाञ्च भ्वा - उस - स्व - चित्र । भक्ति-ते बनाचीत् बनज्ञवभाज भेजतः भेजे। ित अज णवे दाने.च चुं छ । घं चेट् । भा लयति – ते द्यीमलत् अ ज दीप्ती मु ण्यम व्यव वेट इदित्। अञ्चवति-ते अवअञ्चत्-त भजमान मि॰ भव-भानम् । श्यायागतस्यादौ श्विभाजवे १मेनके च। बानवती इपद्य की मन्द्रागर्भकाते अप्रमाने ए कर्तिं । श्रद्या ।

भिजि प्रन्मल-भावनिर्देशे दन्। १भजभाती । दन्। बलती क्यक रप्रतमेहे भाग है। रश्यो । इरिवं रद का भजिन इति पाठान्तरम् तलावे

भ जेल्य लि॰ भज-बा॰कर्मीय एला। भलनीये भागः॥ १७ २० भजेर्य प॰ राजभेदे कल्याह॰२।

अन्तनक पु॰ सचरीनभेदे "बक्ना बक्ना भवेद्यस् देलभक्त्य जायते। कम्परातकती व्याधिः व भञ्जनकर्मात्तृतः"

माधववरः। अस्त्रनागिषि प॰ ६त॰। विश्वनुका॰ टीवः। पर्वतमेरे

भज्ज रं उ॰ मन्ज-वा॰ धर । देवजु वीद्व ने धर्म निका॰ । भक्षा की पनपूर्वागम चहुवानने ।

भट ऋती बर्मम्लायक्षे स्वा॰पर॰सत्त॰सेट भटति । सभा टीत्-समटीत् । वो भाटविला यहटं नीला चान्यल गकति। भारं महत्वात् दायोबाध्यक्त्यावि भारक्ष च्डमतः ।

भट भाषचे था। पर बद बेट। भटति खमा(भ)टीत्। भट १ भट-चन् । श्योद्वरि खनरः "तद्वरचात्ररीत्वरी" नैय॰ । रच्छे च्याने दे केम॰ १शीर अनी चभेदे प्राव्यक्त च

मेदि (इन्द्रवास्वप्राम (गावाधववा) स्ती रतः। क्रिटिल न॰ भट-रल । चूबपको गांबादी (बाबाव) सनरः। अह द॰ भट-तम् । म्तुतिपाठहत्तियुते (भाट) । स्नातिभेरे "वैष्यानां न्यूह्रवीक्षेत्व प्रमानेको वस्त ह। स मटी बावटूबब वर्षेशं न्तुतियादकः" ब्रह्माने ब्रह्मान अस ⁶'चित्रवादिमसम्मावां अङ्ग जातोऽत्वयाचकः । तेन-दिविधा जातिः। २ जानित्वे, १नेदाभिन्ने १पविष्ठते च । मृत्य हातातिषधः कीवांवकभेदः तवानं च १०१ छ० द्चितम्। दिलवालं कीताविधाकारेच द्वितं वचा

गेंसिह्य पुरुषं प्रति विधीयते । तथाणि यजेते-त्वमास्यंगदयं अजिचातः प्रत्ययच । प्रत्येशयस्यंग-दयमाख्यातलं बिङलञ्ज । तमाख्यातलं दगवकार-माधारणं, विकलं पुनर्विकनाते। उभाभ्यामणं-शास्त्रां भावनेदीस्त्रते । भावना नाम भवित्रभवनातु-कूनोव्यापारिवश्रेषः। सा दिधा-गाळी बाधी चेति। तत पुरुषप्रदत्त्व हुनी भावविद्यव्योगार्वियेषः त्रान्दी आवना। सा च जिल्हों मेरी चति विक्रमा चेर्यं मां प्रवर्त्ते वति भत्प्रहत्वनुकानव्यापारवानिति नियमेन प्रतीतेः। यदाकाच्चळाचियतं प्रतीयते तत् तस्य वाच्य गामानवेलकान् वाको वचा गोशक्तव्य गोत्वम्। स च व्यापारविशेषो सौकिकवाक्ये पुरुषाभिषाय-विशेषः वैदिक्षवाक्येषु पुरुषाभावात् लिङ्गद्गिन्दान्ध एव। चतएव बाज्दी भावनेति व्यवक्रियते। सा च मादनां चल्रयमपेच्यते — साध्यं माधन वितिमत्तं व्य-नाचा कि भावयेत् १ केन भावयेत् ने कर्ण भाव-वेत् र- इति तत्र साध्याकाङ्कायां वच्चमाणांगत्रयो-चेता आर्थी भावना साध्यत्वेनाचिति, एकप्रजय-अस्त्रत्वेन समानाभिधानश्चतेः सङ्घादीनामेकप्रत्ययगस्य-लेश्ययोग्यलाल साध्यलेगालयः। साधनाकाङ्कायां बिडादिश्वानं करणक्षेत्रान्वेति, तस्य अ करणकं त भावभीत्पादकत्वेन तत्पूर्वमपि तद्याः यञ् सच्चात् किन्तु भावनाचापकत्वेन यद्धभावन भाव्यनिवेत्तं कत्वेन ता । इतिकत्ते व्यताकाङ्कायामधीयादत्ताष्यप्रायस्यमिति-बर्त्व वाले नान्वेति। प्रयोजने च्याज्ञ नित्र कियाविषय व्यापार बाधी भावना । या बाल्यातवाच्या, काल्यातवामान्यया व्यापारवाचित्वात्। साम्यंत्रत्यनपेचते साध्यं साधनमिति-कर्त्तव्यताञ्च । कि भावयेत् ? वेन भावयेत् ? कर्ण भाव वेत् ? इति । तल साध्याकाङ्कावां स्वर्गीद्भानं साध्य लेनालेति। पाधनाकाङ्कायां यागादिः करचलेनाः न्देति, दतिकत्तं व्यताकाद्भायां प्रयाजादाक्ष्मजातिनित-सर्च व्यत्वेनात्वेति ।

भट्टाचार्थ्य प्र भट्टस्तुनातभट्टच बाषार्थ्य बदवनाचार्थाच तौ तत्वतया तत्राताभित्ततया याऽच्यसः। ततातभङ्गेन जरवनाचार्यं च च तिल्ले श्तवीमंताभित्री च । इनः। क्तको: ति का 'वाकिकाना नियकाय अहातावारी सविक्ताः"।

"त्र च आजारियंक्रेत वर्णवाम इत्यादि मान्यान छ। अहार लि॰ महं वामिलवाक्रीत वर वाचा । १३००